

تبصره - بطور کلی عاطف و معطوف در يك حکمند يعني هرگاه اولی صفت یا خبر یا صله با حال باشد دوی هم همان حال را دار است و جائز است عطف هرگاه معطوف بتواند بجای معطوف عليه بشیند و الا جائز نیست .

جائز است عطف بر دو عوامل مختلف هانند في الدار زید و المجرة عمر و .
 قسم سوم تأکید - تأکید تابعی است که دلالت می کند بر استقرار متبع در آژچه آن نسبت داده شده هانند جائی زید نفسه و تأکید بر دو قسم است لفظی و آن مکرر شدن لفظ اول است مانند جائی زید زید و قام زید زید جائی زید - قام قم زید و این تکرار در حروف هم جائز است هانند آن از (الف و توئی مشدد) زید آقائی و معنوی که با آن بالفاظ معین آورده می شود و آن الفاظ نفسه (ضم سین) عینه برای مفرد - ثنتیه - جمع با اختلاف صیغه و ضمیر آورده می شود هانند جائی زید نفسه و الزیدان افسه ما یا افاسها و الهندا افسه هن .

و همین طور عینها و اعینها و عیناهم و اعینه هن و گلا و گلت برای ثنتیه است مخصوصا هانند قم الرجال کلامها و قامات العر انان کلامها و کل و اجمع (فتح ميم و سکون عین) و اکتع و ابتع و ابصع برای غیر تقیه اند با اختلاف ضمیر در تمام آن ها هانند اشتربت العبد کله و جائی القوم کلهم و اشتربت الجاریه کله و جائی النساء کلهن و با اختلاف الصیغه در باقیها هانند اشتربت العبد کله اجمع و اکتع و ابتع و ابصع و جائی القوم کلهم اجمعون اکتعون ابتعون ابصعون و اشتربت الجاریه کله جمعاء کتعاء - بتعاء - بضعاء و قامت النساء کلهن اجمع (بضم جيم و فتح ميم و سکون عین) کتع بتع بضع بهمان اعراب و هرگا، ضمیر متصل بنفس و عین تأکید شود و اجب است تأکیدش بضمیر هرفوع منفصل هانند ضربت انک نفسک و در موقعی که تأکید بكل و اجمع آورده می شود باید برای آن اجزاء و ابعاض باشد مثلاً گفته می شود اشتربت العبد کله و گفته نمی شود اکرمت العبد کله

ایضاح - اکتع (فتح همزه و سکون کاف و فتح تاء و سکون عین) و اخواتش همه اتباع برای اجمع هستند و بدون اجمع دارای معنی نخواهند بود و مقدم داشتن آنها بر اجمع جائز نیست .

قسم چهارم بدل — بدل تابعی است که هر چه متبوعش نسبت داده می‌شود با اهم نسبت داده هیئت و دو مقصد از آن نسبت خود بدل است نه متبوعش.

أقسام بدل چهار است — ۱- بدل کل "مانند جائی زید اخوک ۲" —
بدل بعض از کل "مانند ضربت زیداً رأسه ۳" — بدل اشتمال مانند سلب (فعل مجہول)
زید نوبه (ضم باه) و اعجینی عمر و علمه (ضم هیم) ۴ — بدل غلط همانند جائی زید
جمفر و رأیت رجلا حماراً و اگر نکره بدل برای معرفه آورده شود برای او صفتی ذکر
می‌شود همانند قول تعالی بالناصیة ناصیة کانبه و این قاعده در عکس این موضوع واجب
بیست مگر اینکه متوجه باشند.

پنجم — عطف بیان دآن تابعی است غیر صفت که واضح می‌کند متبوعش را همانند
قام ابو حفص عمر و قام عبد الله عمر .

مبنی — اسم مبنی اسمی است که من کب با غیر خودش نشده باشد همانند الفباء
تاء تا آخر و مانند احد و اثنان و ثالثه مثلا و مانند لفظ زید بتنهائی که در این صورت
زید بالفعل مبنی بگون است ولی بالقوه هعرب است یعنی اگرچه در حال تنهائی مبنی
است لیکن وقتی با غیر خودش هر کب شد همچنان است و آنچه به هبته اصل شبات
داشته باشد یعنی در دلالت بر معنا محتاج بقریته باشد مانند اسماء اشاره مثل من
(فتح هیم و سکون نون) و هو لا، نیز مبنی است یا آنکه کمتر از سه حرف با
متضمن معنی حروف پاشد همانند هذاؤ از احد عشر قاتمه عشر و این قسم هر کر
عرب نمی‌شود.

رتال حام علوم انسانی

حکم مبنی آن است که آخرش باختلاف عوامل تغییر نمی‌کند و حرکاتی ضم و
فتح و کر و سکون است.

مبنیات بر هشت نوعند — مضمرات — اسماء اشارات — موصولات — اسماء افعال
اصوات — مرکبات — کنایات و بعضی از حروف .

نوع اول مضمرات -- ضمیر اسمی است که وضع شده برای اینکه دلالت کند
بر متکلم 'مخاطب' یا غایب که ذکر آن مقدم شده باشد از حیث لفظ یا معنی یا حکم و
آن بر دو قسم است متصل و منفصل .